

Č. 6303.

Cesty. — Velké Brno: K výkladu § 7 zák. č. 213/1919 stran uspořádání majetkových poměrů mezi Velkým Brnem a brněnským okr. výborem silničním.

(Nález ze dne 9. února 1927 č. 2489.)

Prejudikatura: Boh. 3705/24 adm.

Věc: Zemské hlavní město Brno (vrch. mag. rada Dr. Frt. Pochyla) proti moravskému zemskému výboru (vrch. zemský rada Dr. Derka) stran převzetí okresních silnic za příčinou sloučení sousedních obcí se zemským hlavním městem Brnem.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Na základě nál. Boh. 3705/24 adm. rozhodl mor. zv. nař. rozhodnutím, že město Brno jest povinno silničnímu výboru okresu brněnského v poměru délky silnic 326.024 m : 90.614 m z veškerých ke dni 23. dubna 1919 penízem 1,349.878 Kč 90 h zjištěných dluhů nahraditi částku 375.180 Kč 74 h, jakož i že město Brno jest povinno participovati na úrokování a umořování této části dluhu za dobu od 23. dubna 1919 až do té doby, kdy řečená část dluhu bude městem Brnem silničnímu výboru nahrazena.

Stížnost na nss podaná obsahuje dvě námitky.

Po stránce formální se vytýká, že žal. úřad rozhodl předčasně, nevyčkav výsledku jednání o dohodu zahájeného. Námitka tato není důvodná.

V § 7 zmocňuje zák. č. 213/1919 zv. aby rozhodl o náhradě části dluhu, kterou má město Brno zaplatiti okr. výboru silničnímu, nedejde-li k vzájemné dohodě. Zv. nebyl by tedy povolán rozhodnouti, kdyby k dohodě došlo. Že by se tak bylo stalo, stížnost netvrdí. Zákon nestanoví, jak dlouho má zv. dohodu vyčkávat. Poukazuje-li v prvé řadě na dohodu, plyne z toho jen tolik, že musí býti stranám poskytnuta dostatečná příležitost, aby dohodu uzavřely. Ode dne, kdy zákon počal působiti, t. j. od 23. dubna 1919 až do 20. října 1925, kdy bylo vydáno nař. rozhodnutí, uplynula tak dlouhá doba, že strany měly dosti času dohodu dojednati. Nebylo také nikdy tvrzeno, že by tato doba nebyla dostatečně dlouhá, aby dohoda mohla býti ujednána. Ostatně jakmile jedna ze stran zažádala za úřední rozvrh dluhu, mohl zv. míti za to, že k dohodě nedošlo. Okr. výbor siln. opětovně žádal o rozvrh dluhu a výslovně uvedl, že k dohodě nedošlo. Když žal. úřad za těchto okolností vydal nař. rozhodnutí, nelze důvodně tvrditi, že učinil tak předčasně.

Ve věci samé jest na sporu otázka, zdali při výpočtu dluhu má se hleděti k hotovostem a jiným aktivům, které okr. výbor siln. v rozhodný den měl. Jádrem sporu jest otázka, zda dluh znamená stav pasiv či stav nesplacených zápůjček a jiných nesplněných závazků.

Zkoumaje nař. rozhodnutí, musil nss především uvážiti, do jaké míry byl žal. úřad vázán právním názorem vysloveným v cit. nálezu. V nál. tom vyslovil nss, že dluhem ve smyslu zák. č. 213/1919 sluší rozuměti peněžní závazky. Ze souvislosti tohoto výroku soudního s námitkou stížnosti tehdy projednávané, dle níž dluhy rozuměti sluší rozdíl mezi

položkami pasivními a aktivními, má právní názor soudem vyslovený zřejmě ten dosah a smysl, že při výpočtu dluhu ve smyslu § 7 zák. č. 213/1919 se k akt. položkám hleděti nemá. Poněvadž pak podle § 7 zák. o ss správní úřad je vázán názorem nss-em vysloveným, neměl nss tentokráte již možnosti de plano zkoumati, zdali právní názor, na němž jest nař. rozhodnutí založeno, je ve shodě se zákonem, nýbrž mohl toliko zkoumati, zda nař. rozhodnutí je ve shodě s právním názorem nss-em v téže věci již vysloveným. Tímto názorem se žal. úřad v nař. rozhodnutí řídil.

Pokud však chce stížnost vytýkati, že nař. rozhodnutí není ve shodě s názorem nss-u a že je tedy vzhledem k ustanovení § 7 zák. o ss nezákonné, jest námitka tato zřejmě bezdůvodná. — — —

Č. 6304.

Státní zaměstnanci. — Učitelstvo: * Ustanovením § 10, odst. 2. zák. č. 230/1920 o tom, že doba získaná válečnou maturitou neb jinou poskytnutou výhodou má se odečísti od včítatelné doby vojenské, nebylo změněno ustanovení § 12, odst. 2. nařízení č. 666/1920.

(Nález ze dne 9. února 1927 č. 2618.)

V ě c: Zemský správní výbor v Praze proti min. školství a národní osvěty o započtení vojenské služby učiteli Karlu Ch. v B.

V ý r o k. S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Učitel Karel Ch. studoval v letech 1912—1915 na učitelském ústavě v S., nastoupil 15. dubna 1915 voj. službu, vykonal 6. prosince 1916 zkoušku učitelské dospělosti a byl 16. ledna 1919 poprvé ustanoven ve školské službě.

Výnosem z 20. května 1924 svolila zšr v Praze, aby byla jmenovanému učiteli započítána ve smyslu 2. odst. § 12 vl. nař. č. 666/20 doba voj. služby vál. od 15. dubna 1915 do 24. listopadu 1918 do služ. postupu i pense s právní platností k 1. lednu 1921.

Zv v Praze, který se dopisem z 11. dubna 1924 vyjádřil, že nečiní námitek, aby byla žadateli započtena voj. služba, avšak teprve od 1. července 1916 — 24. listopadu 1918, namítal v odvolání, jež z onoho výnosu zšr-y vznesl, že nutno podle 2. odst. § 10 zák. z 7. dubna 1920 č. 230 Sb. od včítatelné voj. služby odečísti výhodu zákonnou ve studiích. Odvolání to min. škol. nař. rozhodnutím zamítlo jako neodůvodněné, přihlížeje k tomu, že § 12 vl. nař. č. 666/20 nečiní rozdíl, zda vál. služba voj. konána byla po dosažení plné kvalifikace čili nic, a že tudíž dlužno všem učitelským osobám, na něž se toto nařízení vztahuje, započísti onu službu plně.

Stížnost namítá toliko, že odst. 2 §u 12 nař. č. 666/20 sice ustanovuje, že voj. služba válečná se započítává plně, že však přece nutno posuzovati za korektiv tohoto ustanovení odst. 2 § 10 zák. č. 230/20 stanovicí »doba získaná vál. maturitou nebo jinou poskytnutou výhodou bu-